

ἐτελέσθησαν ἀφορώντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κατὰ δῆμους συγκοινωνίας, τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων· ἐπομένως εὐρὺ ἀνοίγεται στάδιον ἐνεργείας εἰς τοὺς νέους δημοτικούς ἀρχοντας, οἵτινες ἀληθῶς δύνανται νὰ ἐγκαινίσωσι νέαν ὁλως ἐποχὴν προόδου, κοινωνικῆς εὐπραγίας καὶ πολιτικῆς ἀνατροφῆς. Ἄς ἐργασθῶσιν ὡς ἐκ συνθήματος ἅπαντες, ἕκαστος κατὰ τὸ ἐνὸν αὐτῷ, ἃς θέσωσι τὰς βάσεις ὁλως νέας δημοτικῆς διοικήσεως καὶ ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι ὁ τόπος οὐδέποτε θὰ λησμονήσῃ τοὺς ἄνδρας τῶν ἔργων καὶ τοῦ καθήκοντος. Ὁ δῆμος ἐν τῇ μικρογραφίᾳ αὐτοῦ θεωρεῖται καὶ εἶνε ἡ πρώτη καὶ κυριώτερα κρηπὶς τῆς αὐτοδιοικήσεως τοῦ λαοῦ. Ἐπομένως μεγίστην ὑπηρεσίαν θέλουσι προσφέρει τῇ ἑαυτῶν πατρίδι οἱ δημοτικοὶ ἀρχοντες· ἐὰν ἡ ἐνάσκησις τῆς ἐξουσίας τῶν τείνῃ διηνεκῶς εἰς τὴν πολιτικὴν παιδαγωγῆσιν τοῦ λαοῦ, διδασκομένου τὴν πρὸς τοὺς νόμους ὑπακοὴν καὶ τὴν ἀφιλοκερδῆ χρῆσιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων ἡ καθιερώντων, τὴν χρῆσιν αὐτῶν δηλονότι ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου καὶ τῆς πολιτείας. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο οἱ δημοτικοὶ ἀρχοντες, ὀφείλουσι νὰ παρέχωσιν ἑαυτοὺς ὑπόδειγμα πολιτικῆς ἀρετῆς.»

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πειραιεύς, 21 Ἰουλίου.

Θραυστάτη λωποδυσία τοῦ δημοσίου ἀνεκαλύφθη χθὲς ἐνταῦθα διὰ λαθρεμπορίας εἰς 80,000 δραχμὰς περίπου ἀνερχομένης. Ἡ ἐπιχείρησις φαίνεται νὰ μὴ περιορίζεται εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ διενθυτοῦ τῆς εταιρίας Βελεντζίσκου ἐμπόρου Λούμου, ἀλλ' ὑποπτευόμεθα ὅκαποδικὰς διαστάσεις καὶ συστηματικὸν βδελλικὸν βύζαγμα τῆς ὥς μὴ ὤφειλεν ἀπροστατεύτου δημοσίου περιουσίας.

Φροντίσατε, κ. Τρικούπη, ὀλίγον καὶ περὶ τῆς ἀλλοκοτοῦ ἐγχωρίου αὐτῆς χολέρας, τῆς ὁποίας ὁ εἰς τὴν ἐντέλειαν ἐξ-ελληνισμὸς ἀπειλεῖ μεγαλειότεραν ἀνωμαλίαν εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ ἡ συνάδελφός της Αἰγυπτιακὴ εἰς τὰς καλοκαιρινὰς διασκέδασεις σας!

Ὁ χρόνος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐκτανθῶμεν, ἀλλὰ θὰ ἐπανέλθωμεν, ἀφορμῆς ἤδη δοθείσης, ἀναλυτικώτερον ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως καὶ κυρίως τῶν συχνάκις δημιουργούντων αὐτὰς αἰτίων καὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἐνόχων.

Τορὸς

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μη Χάνεσαι»,

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 743 ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος «Ἡμερήσια Νέα» ἐδημοσιεύθησαν παρ' ἀνώνμου διατριβογράφου ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ταχυδρομείου Πειραιῶς εἶνε αὐτόχρημα οἰκτρά καὶ ἀξιοπαρατήρητος, καὶ ὅτι ἔμποροι εὐπόλητοι παρεπονήθησαν διὰ τὴν μὴ τακτικὴν λειτουργίαν αὐτῆς.

Χάριν τῆς τιμῆς μας παρακαλοῦμεν νὰ δημοσιεύσῃτε ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ταχυδρομείου Πειραιῶς οὐδέποτε ἔδωκεν ἀφορμὰς παραπόνων εἰς τοὺς κ. κ. ἐμπόρους, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ γενικὴ Διεύθυνσις παρέδωκε τὴν Διεύθυνσιν τοῦ γραφείου εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀπείρους ὑπαλλήλους, ἀλλὰ τοῦναντίον πολλὰκις εὐχαριστήσεις δημοσίᾳ ἀπέστειμον διὰ τὴν ταχύτητα τῆς διανομῆς τῆς ἀλληλογραφίας, καὶ τὰς εὐκολίας ἃς παρέσχεον αὐτοῖς ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν. Νῦν δικαιοῦμεθα ν' ἀπαντήσωμεν παρὰ τοῦ ἀνώνμου διατριβογράφου, ὅστις οὐχὶ χάριν τῆς ἀληθείας ἀλλὰ μᾶλλον δι' ἄλλων σκοποὺς εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ γράψῃ δημοσίᾳ, νὰ γνωρίσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τὸν τοῦς παραπονεθέντας ἀξιολύτους ἐμπόρους Πειραιῶς, καθόσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸν θεωροῦμεν αἰσχροὺ καὶ ἀτιμὸν συκοφάντην.

Ἐν Πειραιεὶ, τὴν 21 Ἰουλίου 1883.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Ταχυδρομείου
Ε. Κ. Σταυρόπουλος

ὅποια οὐ μόνον δὲν μ' ἐκακοποιοῦν, ἀλλ' ἀπεναντίας καὶ ἐπεδείκνυν συμπαθεῖαν πρὸς ἐμέ· ἀνεμνησκόμεν· τὸ ἡδὺ βλέμμα τοῦ γέροντος, τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ· ὁ νεανίας μὲ εἶχε σφίγγει τὴν χεῖρα, ὁ δὲ ἡχὸς τῆς φωνῆς του εἶχεν εἰσδύσει μέχρι τῆς καρδίας μου, εἶχον ἴδει κλαίουσιν τὴν γυναῖκα, ἥτις μοὶ ἀνεμνησκε τὴν λευκὴν μορφήν ἣν εἶχον ἄλλοτε παρατηρήσει πρὸ τοῦ παραθύρου. Πάντες λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι δὲν ἦσαν κακοὶ, ὑπῆρχον καὶ καλοὶ. Ἐνεκα τῆς καλῆς Αἰκατερίνης, τοῦ Ἰακώβου Γρανδὲν καὶ τοῦ Ἰωκώβου Βαγιγιάν, ἔμεινα ἐν τῷ δάσει αἰσθανόμενος ὅτι αὐτοὶ ἦσαν φίλοι, οἵτινες ἐν ἀνάγκῃ θὰ μὲ ὑπερήσπιζον καὶ θὰ μ' ἐπροστάτευον. Ἄλλως, ἀφοῦ οὐδεὶς ἐζήτει νὰ μὲ διατταράξῃ, ἐνόησα ὅτι δὲν εἶχον λόγους νὰ φοβῶμαι πλέον. Δι' ἐμέ ἡ ἀνακάλυψις ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν ἦσαν πάντες κακοὶ καὶ ὅτι ὑπῆρχον καὶ καλοὶ ἐξήττησεν ἐπ' ἐμοῦ βαθμυδὸν εὐεργετικὴν ἐπιρροήν, διότι κατέστην ἥττον ἄγριος καὶ ἀπέβλαστον πολλὰς τῶν ἀγρίων ἐξέων μου. Ἡ ἀνακάλυψις αὐτῇ πρὸς τοῦτοισιν συνέτεινεν εἰς ἐτέρας, αἰτίνας ζωηρῶς μὲ συνεκίνησαν καὶ πολλάκις μέχρι δακρύων.

Τοιοῦτοτρόπως διετιθέμην, ὁσάκις ἐβλεπον μητέρα τινα ἐναγκαλιζομένην τὸ τέκνον αὐτῆς καὶ μολονότι δὲν ἐξήγγυν καλῶς τίνες ἰσχυροὶ δεσμοὶ ὑπῆρχον μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὄντων, κατενόουν ὅμως ὅτι τὸ παιδίον ἀνῆκεν εἰς τὴν μητέρα, ὅτι ἦτο τὸ ἀγαθὸν αὐτῆς, ἡ χαρὰ της καὶ ἐμάντευον τὸ αἶσθημα τῆς μητρότητος· μήπως δὲ δὲν εἶχον ἴδει

πολλάκις τοὺς νεοσσὺς ἐν ταῖς φωλεαῖς εἰς οὓς ἄλλα πτηνὰ ἔφερον τὴν τροφήν; Τοῦτο μοὶ ἐδίδεν ἀόριστόν τινα ἰδέαν τῶν ἡμυστηρίων τῆς γεννήσεως.

Ἄλλοτε βλέπων ἐν ταῖς ἀτραποῖς τοῦ δάσους νεαρὸν ζεῦγος ἔχον τὰς χεῖρας ἡνωμένας, ἢ τοὺς βραχίονας περὶ τὸ σῶμα, ὁμιλοῦν ἡδέως, μειδιῶν, κατασπαζόμενον, συνέκρινον πρὸς τὰς θωπιέας, ἃς τὰ πτηνὰ ἐποιοῦντο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, ὁπότε διαύγειά τις διήρχετο διὰ τοῦ πνεύματός μου καὶ χωρὶς νὰ δυνήθῃ νὰ δρίσω οὐδὲν, πολλὰ πράγματα συγκεχυμένως ἀπεκαλύφθησαν εἰς ἐμέ.

Ἐνόμιζον ὅτι ἐν τῇ φύσει τὰ πάντα ἀγαπῶνται, κατενόουν τὴν ἀγάπην πρὸς ἄλληλα τῶν ὁμοίων ὄντων· εἶχον ἀόριστον τὴν κατάληψιν τοῦ ἔρωτος καὶ πρὶν γνωρίσω αὐτὸν ἐμάντευα τοὺς οἴστρους του. Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἡ καρδιά μου ταχέως ἠνεύχθη εἰς τὴν φιλίαν, ὁ δὲ ἔρως ἐγεννήθη τοσοῦτον εὐκόλως ἐν ἐμοί, ὥστε ἐπὶ τοῦ φαινοῦ λόφου ἐκράτησα τὴν δεσποινίδα Ἐρριέττην ἐπὶ τοῦ στήθους μου περιβάλλον αὐτὴν στενῶς διὰ τῶν βραχιόνων μου. Ἀλλὰ περὶ τοῦτου πόσοι ἀνεστεναγμοὶ, πόσα δάκρυα, ὧν ἠγγόνουν τὸ αἶτιον, πόσοι ὄνειροπολήσεις ἀρχόμεναι, καθ' ἐκάστην ἀνανεούμεναι καὶ οὐδέποτε περατούμεναι!

Ὅτε ἐβλεπον μητέρα ἐναγκαλιζομένης τὰ τέκνα των, ἡ συνήτων τυχαίως δύο ἐρωμένους, ἡσθανόμην ὅτι ἀνεκί-νεῖτο πᾶσα ἡ ὑπαρξίς μου, καὶ ὅτι λυγμοὶ ἀνῆρχοντο ἐκ τοῦ στήθους μου. Ἐφευγον καὶ ἐκρυπτόμην ἐντὸς τῶν βράχων